

Det fremgaar heraf, at Lønningsreformens Virkning for Statsbanernes Vedkommende har været, at i 1907—08 var Renten 2,98 pCt., og i 1908—09 sank den til 1,33 pCt. og er nu senere gaaet ned til 1,23 pCt.

Nu har der været talt om, at man gennem Besparelser maatte kunne opnaa Balance, men at opnaa Balance alene gennem Besparelser anser jeg for ganske ugørligt. At der muligvis vil kunne vindes noget gennem Besparelser, haaber ogsaa jeg, men man maa huske paa, at der ligger en hel Mængde Krav, som vente paa at fyldestgøres. Krav, hvis Gennemførelse vil koste mange Penge, medens det tillige er tvivlsomt, om deres Gennemførelse vil indbringe Statsbanerne forøgede Indtægter. Udsigten er efter min Opfattelse saaledes, at selv om der kan indvindes noget ved Besparelser paa enkelte Punkter, vil det indvundne meget let kunne opluges af de Kravs Gennemførelse, som trænge paa og vente paa Løsning. Skal man altsaa naa til Balance for Statsbanerne, er der neppe anden Vej at gaa end at forhøje Taksterne. Nogen Betænkelighed ved en saadan Forhøjelse vil der altid være, men med disse Kendsgerninger for Øje ser jeg ikke rettere end, at det er Midlet, som maa benyttes, hvis man virkelig vil naa en bedre Forrentning af Statsbanerne, og at en Takstforhøjelse er forsvarlig; synes mig indlysende, alene af den Grund, at vore Jernbanetakster ere meget lavere end Udlandets, hvad enten man henser til Persontrafikken eller til Godstrafikken. Dette Forhold er klart belyst gennem det Materiale, som findes i Folketingsudvalgets Betænkning, og der er egentlig ikke noget rimeligt i dette Forhold, naar man betænker, at Danmark er et Land, hvor Driften er og maa være forholdsvis dyrere end i de fleste andre Lande, idet Landets delte Beskaffenhed medfører, at man ikke kan lade enkelte Togstammer løbe fra den ene Ende af Landet til den anden som i de fleste andre Lande, men maa have Materiel oplagret paa alle Sider af Sunde og Bælter, altsaa maa have forholdsvis mere Materiel, end hvis Landets geografiske Forhold havde været anderledes, ligesom der ogsaa kræves mere Mandskab til at betjene alle disse mange Sammensætninger af Togstammer, som det er nødvendigt at foretage.

Ud fra disse Betragtninger og efter omhyggelige Overvejelser af alle de herhen hørende Forhold er altsaa Lovforslaget udarbejdet. Rent formelt er det formet

som et Ændringsforslag til Loven af 27. Maj 1908, saaledes at denne Lov bortfalder, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov og træder i Kraft. I den Skikkelse, hvori Forslaget blev forelagt i Folketinget, indeholdt det for Persontaksternes Vedkommende Bestemmelser om et konstant Tillæg til Billetprisen af 10 Øre for 2den Klasse og 5 Øre for 3die Klasse, hvorhos Grundtaksterne, der efter den gamle Lov, kun bleve beregnede proportionalt til en Afstand af 100 km, efter Forslaget skulde beregnes proportionalt indtil en Afstand af 196 km. Først fra denne Afstand begynder efter Forslaget den faldende Skala, saaledes at den laveste Takst for de længste Afstande udgør for 1ste Klasse 26 Kr. 25 Øre, for 2den Klasse 16 Kr. 25 Øre og for 3die Klasse 10 Kr. mod den nugældende Lovs 21 Kr. for 1ste Klasse, 13 Kr. 25 Øre for 2den Klasse og 7 Kr. 75 Øre for 3die Klasse. Denne Forhøjelse skulde efter de Beregninger, der ere foretagne, indbringe et Beløb af 1,650,000 Kr. Endvidere foreslaas det at gøre Hurtigtogstillæget ensartet ligesom i Sverige, hvad der vil medføre en ønskelig Enkelhed i Forholdet, men dog saaledes, at der i alle Tilfælde betales den nugældende Takst i gennemgaaende Forbindelser, der udgør 1 Kr. 70 Øre, 30 Øre og 50 Øre for henholdsvis 1ste, 2den og 3die Klasse. Derved skulde der efter den foretagne Beregning indvindes en Sum af 150,000 Kr. Det foreslaas at bemyndige Administrationen til i Sommertiden at udstede 3die Klasses Ugekort til Rejser mellem samtlige Stationer til en Pris af 25 Kr., altsaa en Pris, der svarer til Billetprisen for den længste Rejse, der kan foretages her i Landet frem og tilbage. Som en nødvendig Følge af Forhøjelsen af Billetpriserne foreslaas en Forhøjelse af Taksten for Abonnementskort til Rejser mellem to bestemte Stationer med indtil 20 pCt., og der er deraf beregnet en Merindtægt af 110,000 Kr. Endelig foreslaas der nogen Forhøjelse af Taksten for Overvægt af Rejsegods samt for Befordring af Cykler, hvilken Forhøjelse er beregnet til at give en Indtægtsforøgelse af 90,000 Kr. Disse Forhøjelser udgøre tilsammen for Persontrafikkens Vedkommende 2 Mill. Kr., hvis de foretagne Beregninger, hvad jeg haaber, holde Stik.

Ved Lovforslagets Udarbejdelse har Regeringen taget Sigte paa, at der gennem Takstforhøjelsen maatte indvindes en Merindtægt af mindst 4 Mill. Kr., altsaa svarende til en Renteindtægt af 2 $\frac{1}{2}$ pCt.,